Yargıtay 12. HD E.2026/227 K.2026/222 (20.01.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Hukuk Dairesi 2026/227 E. , 2026/222 K.

"İçtihat Metni"

Nafaka hükümlerine uymamak suçundan sanık ...'nin, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 344. maddesi gereğince 3 aya kadar tazyik hapsi ile cezalandırılmasına dair Bakırköy 6. İcra Ceza Mahkemesinin 20/05/2025 tarihli ve 2025/35 esas, 2025/126 sayılı kararına karşı yapılan itirazın reddine ilişkin mercii Bakırköy 7. İcra Ceza Mahkemesinin 19/06/2025 tarihli ve 2025/9 değişik iş sayılı kararı aleyhine Adalet Bakanlığının 12.12.2025 gün ve 94660652-105-34-31741-2025-KYB sayılı kanun yararına bozma istemini içeren yazısı ekindeki dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 25.12.2025 gün ve KYB-2025/150567 sayılı ihbarnamesi ile Dairemize gönderilmekle okundu.

Anılan ihbarnamede;

Dosya kapsamına göre, borçlu sanık hakkında eşi ile aralarındaki boşanma davasına ilişkin yargılama esnasında, Bakırköy 6. Aile Mahkemesinin 2024/400 Esas sayılı dosyasından verilen 16.10.2024 tarihli ara karar ile toplam 65.000,00 Türk Lirası tedbir nafakasına hükmedildiği, anılan tedbir nafakasına istinaden borçlu sanık hakkında Bakırköy 8. İcra Müdürlüğünün 2024/13971 Esas sayılı dosyası ile takibe başlandığı, ödeme emrinin 06.12.2024 tarihinde borçlu sanığa tebliğ edildiği ve sanığın ödeme emrini tebliğ aldıktan sonra yasal süresi içinde birikmiş nafaka borcunu ödememesi üzerine alacaklı müşteki vekili tarafından 05.02.2025 tarihinde yapılan şikayet üzerine yapılan yargılama sonunda yazılı şekilde tazyik hapsi ile cezalandırılmasına karar verildiği nazara alındığında,

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 19.04.2005 tarihli ve 2005/17-7 Esas, 2005/37 sayılı kararında belirtildiği üzere, 5358 sayılı Kanun'la değişik 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 344. maddesinde düzenlenen ve şikâyete tabi bulunan nafaka hükmüne uymamak suçunun oluşabilmesi için, nafaka ödenmesinin kesinleşmiş bir mahkeme kararına dayanması, aylık nafakanın tahsili için icra takibine başlanılmış ve icra emrinin borçlu-sanığa tebliğ edilmiş olması, borçlunun ilamda yazılı ödeme koşullarına uymaması, aylık nafakaya hükmedilmesi halinde icra emrinin tebliği ile şikayet tarihi arasında işlemiş en az bir aylık cari nafaka borcunun bulunması, borçlu-sanık tarafından nafakanın kaldırılması veya azaltılması hususunda açılmış bir davanın bulunmaması, dava açılmış ise sonuçlanmış olması ve şikayet hakkının suçun işlendiğinin öğrenilmesinden itibaren 3 ay ve her halde işlenmesinden itibaren 1 yıl içinde kullanılması gerektiği,

2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun "Nafakaya ilişkin kararlara uymayanların cezası:" başlıklı 344/2. maddesinde yer alan, "...Borçlunun, nafakanın kaldırılması veya azaltılması talebiyle dava açmış olması halinde, ileri sürdüğü sebepler göz önünde bulundurularak, tazyik hapsinin uygulanması bu davanın sonuna bırakılabilir." şeklindeki düzenleme ile,

Benzer bir olaya ilişkin olarak Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin 14.01.2025 tarihli ve 2024/6854 Esas, 2025/131 Karar sayılı ilamında yer alan, "... borçlu sanık tarafından Ankara 5. Aile Mahkemesinin 2022/187 Esasına kayden 23.03.2022 tarihinde nafakanın azaltılması istemli dava açıldığı ve Ankara 8. İcra Ceza Mahkemesinin karar tarihi itibariyle derdest bulunduğu, anılan nafakanın azaltılması davasının sonuca etkili olduğu ve bu nedenle bekletici mesele yapılması gerektiği gözetilmeksizin," şeklindeki açıklamalar nazara alındığında, somut olayda borçlu sanık ile alacaklı müşteki arasındaki boşanma davasının (Bakırköy 6. Aile Mahkemesinin 2024/400) derdest olduğu ve anılan davanın 10.09.2025 tarihli celsesinde de borçlu sanığın gelir durumunun tespiti için bilirkişi incelemesi

istendiğinin anlaşılması karşısında, anılan derdest davanın sonuca etkili olduğu ve bu nedenle bekletici mesele yapılması gerektiği gözetilmeksizin, itirazın anılan yönden kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediği gerekçesiyle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın kanun yararına bozulması isteminde bulunulmuş ise de;

5358 sayılı Kanun'la değişik 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 344. maddesinde düzenlenen ve şikâyete tabi bulunan nafaka hükmüne uymamak suçunun oluşabilmesi için, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 19.04.2005 tarihli ve 2005/17-7 Esas, 2005/37 Sayılı kararındaki yukarıda belirtilen diğer şartların yanı sıra borçlu-sanık tarafından nafakanın kaldırılması veya azaltılması hususunda açılmış bir davanın bulunmaması ve dava açılmış ise anılan nafakanın kaldırılması veya azaltılması davasının sonuca etkili olması nedeniyle bekletici mesele yapılarak sonuçlanmasının beklenmesi gerektiği hususu tartışmasızdır.

Tedbir nafakasının taraflar arasından görülen boşanma davasında yapılan yargılama esnasında İlk Derece Mahkemesince TMK'nın 169. maddesine göre kadın ve çocuklar lehine ara kararla verilen bir tedbir mahiyetinde nafaka olduğu, somut olayda mahkemenin 16.10.2024 tarihli ara kararla tedbir nafakasına hükmettiği ve yine aynı mahkemenin 10.09.2025 tarihli celsesinde borçlu sanığın gelir durumunun tespiti için bilirkişi incelemesine yönelik ara karar kurduğu anlaşılmış olup, dairemizin yerleşik içtihatlarına göre, nafakanın kaldırılması veya azaltılması hususunda açılmış bir davanın bulunması halinde bekletici mesele yapılarak sonuçlanmasının beklenmesi gerekir ise de; somut olayda halen derdest olan boşanma davasında ara karar niteliğinde hükmedilen tedbir nafakasının söz konusu olduğu ve bunun dışında ayrıca bağımsız olarak açılmış nafakanın azaltılması ya da kaldırılması davası bulunmadığından, mahkemenin borçlu sanığın gelir durumunun tespiti için bilirkişi incelemesine yönelik bu husus bekletici mesele yapılamayacaktır.

Bu kapsamda inceleme konusu dava dosyası değerlendirildiğinde; borçlu sanık hakkında eşi ile aralarındaki boşanma davasına ilişkin Bakırköy 6. Aile Mahkemesinin 2024/400 Esas sayılı dosyası üzerinden yürütülen yargılama esnasında verilen 16.10.2024 tarihli ara karar ile toplam 65.000,00 Türk Lirası tedbir nafakasına hükmedildiği ve borçlu sanık ile alacaklı müşteki arasındaki boşanma davasının halen derdest olduğu ve ayrıca bağımsız olarak açılmış nafakanın kaldırılması veya azaltılması davasının söz konusu olmadığı anlaşıldığından, yerinde görülmeyen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, 20/01/2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.